

๔๓

สังสมบุญวันตรุษจีน

วันตรุษจีน เป็นวันปีใหม่ของชาวจีน หลวงพ่อมีความเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นวันปีใหม่ของไทย จีน ฝรั่งเศส เมื่อถึงวันนี้เราจะต้องหวนกลับมาคิดว่า เรามีอายุเพิ่มขึ้นอีก ๑ ปีแล้ว ควรจะทำให้กฎวัตรประสงค์ของชีวิต โดยทบทวนวันเวลาในช่วง ๑ ปี ที่ผ่านมามาว่า เราได้สังสมบุญบารมีกันทุกวันหรือไม่

ถ้าหากว่า เราได้สังสมบุญทุกวัน ก็เป็นเรื่องที่น่าปลื้มปีติยินดี แต่หากว่ายังขาดตกบกพร่องไปบ้าง ปีนี้ก็จะปีที่เราจะเริ่มต้นใหม่ ที่จะต้องสังสมบุญบารมีไม่ให้ขาดเลย แม้แต่เพียงวันเดียว และจะต้องสร้างบุญให้ได้ทุกบุญ เพราะว่าเราได้ศึกษาทางมาแห่งบุญที่เรียกว่า บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ มาแล้ว หรืออย่างน้อยก็บุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการ คือ ทาน ศีล ภาวนา โดยเริ่มต้นกันตั้งแต่ต้นปีนี้เรื่อยไป อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชาของการมาเป็นมนุษย์

เราไม่ได้อยู่ในโลกนี้เพื่อแสวงหาโลกียทรัพย์เพียงอย่างเดียว แต่สิ่งที่เราแสวงหา คือ พระรัตนตรัยภายในตัว

ซึ่งจะทำให้เราไปสู่พระนิพพาน หลุดพ้นจากความทุกข์
ทรมานของชีวิตในสังสารวัฏไปได้

โดยทั่วไป เมื่อถึงวันปีใหม่อีกหนึ่ง เราก็จะอวยพร
กันคำว่า ให้มั่งมีศรีสุข คำขายร่ำรวย คือ มุ่งไปที่เศรษฐกิจ
อย่างเดียว อย่างนี้ไม่พอ จะต้องมุ่งไปในด้านจิตใจด้วย
ถ้าเรามุ่งแต่เรื่องทำมาหากินอย่างเดียว จนกระทั่งวันคืน
ล่วงเลยไป แสดงว่าเรากำลังประมาท ตกอยู่ในเงื้อมมือของ
พญามัจจุราช

ครั้งหนึ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนท์ว่า
อานนท์ เธอเห็นพ่อค้าที่บรรทุกสินค้าในกองคาราวานนั้น
ไหม เขาเก่งและฉลาดในการทำมาหากิน แต่เขาไม่รู้ตัว
เลยว่า เขามีเวลาเหลืออยู่ในโลกนี้อีกเพียง ๗ วันเท่านั้น
ก็ต้องจากโลกนี้ไปแล้ว เพราะมนุษย์ส่วนใหญ่ในโลกนี้
มุ่งแต่เรื่องการทำมาหากิน ซึ่งก็มีทั้งสมหวังและไม่สมหวัง
เมื่อสมหวังก็ปลื้มเพียงนิดหน่อย แต่กว่าจะได้ปลื้มนั้นก็
ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องต่อสู้แก่งแย่งกัน มีคู่แข่ง มีคู่แข่ง มีปัญหา
มีแรงกดดันสารพัด

พระอานนท์กราบทูลถามว่า “ข้าพระองค์ไปบอกเขา
ได้หรือไม่” พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ได้สิอานนท์” พระอานนท์
มีความเมตตาไปบอกพ่อค้าเหล่านั้นว่า “พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตรัสว่า ท่านจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้อีกเพียง ๗ วันเท่านั้น

ท่านควรจะสั่งสมบุญเอาไว้สำหรับชีวิตในโลก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสคำไหนเป็นคำนั้น เป็นความจริงที่ไม่เคยผิดพลาดเลย”

โชคดีที่พ่อค้าท่านนั้นมีบุญเก่าและมีดวงปัญญา เมื่อฟังดังนั้นก็เข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง จึงได้สั่งสมบุญ ถวายภัตตาหารเป็นสังฆทานตลอด ๗ วัน เมื่อครบ ๗ วัน พ่อค้านั้นก็ละโลกดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้จริงๆ

เราจะเห็นว่า พญามัจจุราชไม่เคยให้โอกาสใครสร้างบุญกุศลได้นาน แล้วยังปกปิดวันที่จะมาพรากชีวิตด้วย ไม่บอกว่าจะมาวันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ หรือวันเสาร์ ตอนกลางวัน หรือตอนกลางคืน อยู่ในบ้านหรือนอกบ้านก็ไม่บอกอีก

เพราะฉะนั้น เมื่อถึงวันปีใหม่ ไม่ว่าจะปีใหม่ไทย จีน ฝรั่ง เราก็จะต้องเริ่มต้นด้วยการสร้างบารมี ใช้เวลาที่ผ่านมาให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบุญบารมีให้มากที่สุด

๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

บุญจาก

การรักษาศีล

